

ster til et dansk konsulat, der straks indsender den til direktoratet. I anmeldelsen skal så nøjagtigt som muligt oplyses:

- 1) årsagen til ulykkestilfældet (erhvervs sygdommen) og de nærmere omstændigheder ved ulykkestilfældets indtræden (erhvervs sygdommens opståen),
- 2) den tilskadekomnes tilstand og det tidsrum, der hengik fra ulykkestilfældets indtræden indtil den første lægebehandling,
- 3) på hvilket sted den tilskadekomne behandles og af hvilken læge,
- 4) om den tilskadekomne er medlem af en sygekasse og da hvilken,
- 5) hos hvilket forsikringsselskab den tilskadekomne er forsikret.

Socialministeren fastsætter de nærmere regler for foretagelse af anmeldelse, herunder hvilke anmeldelser vedkommende forsikringsselskab skal oversende til direktoratet og tidspunktet herfor.

Til § 46.

Til § 46 føjes følgende: „og for erhvervs sygdomme inden udløbet af 1 år efter det seneste af de i § 1 A, stk. 3, nævnte tidspunkter.“

Til § 47.

Stk. 1 affattes således:

Stk. 1. Når direktoratet med hensyn til et anmeldt ulykkestilfælde har tilkendegivet parterne, at sagen må anses for afsluttet, uden at ulykkestilfældet har medført følger, der berettiger til erstatning efter § 32, kan krav i anledning af ulykkestilfældet ikke rejses udover 1 år efter tilkendegivelsens dato. Tilsvarende regel gælder for så vidt angår krav på erstatning i henhold til § 39, når direktoratet har tilkendegivet parterne, at sagen må anses for afsluttet, fordi pågældende ikke kan antages at have efterladt sig nogen efter § 39 erstatningsberettiget person.

Til § 48.

I stk. 2 indføres efter ordet „direktoratet“ ordene „eller ulykkesforsikrings-rådet“. Endvidere ændres ordet „dette“ til „disse“.

Til § 49.

Som nyt stk. 1 indføres:

Stk. 1. Direktoratet er bemyndiget til at

udsende sagkyndige til at foretage undersøgelser på stedet.

Stk. 1 ændres til stk. 2 og i 1. pkt. indføres efter ordet „direktoratet“ ordene „og ulykkesforsikrings-rådet.“

Til § 50.

I stk. 1, 1. pkt., udgår ordene „som findes fornøden“, og efter ordet „lægebehandling“ indføres „eller den i § 21, stk. 2, omhandlede optræning, som lægen eller direktoratet finder fornøden“.

I stk. 1, 2. pkt., indføres begge steder efter ordet „direktoratets“ ordene „eller ulykkesforsikrings-rådets“ og efter ordet „direktoratet“ ordene „eller ulykkesforsikrings-rådet.“

Stk. 1, sidste pkt., udgår.

Som nyt stk. 2 indsættes:

Stk. 2. Direktoratet kan — efter forudgående forhandling med direktoratet for arbejdstilsynet — meddele tilskadekomne pålæg om under arbejdets udførelse at iagttage sådanne forsigtighedsregler, som skønnes egnede til undgåelse af en erhvervs sygdoms forværelse eller genopblussen. Endvidere kan direktoratet meddele ham pålæg om helt at afholde sig fra udførelsen af bestemte arbejder, såfremt dette er påkrævet for at hindre erhvervs sygdommens forværelse eller opblussen. Sådanne pålæg kan meddeles som midlertidige eller varige og kan meddeles, selv om erhvervs sygdommen endnu ikke har medført arbejdsudygtighed. Pålægget skal meddeles pågældende i anbefalet brev med forklaring af de med tilsidesættelsen forbundne retlige følger, jfr. stk. 3.

Som nyt stk. 3 indsættes:

Stk. 3. Efterkommer tilskadekomne ikke de i stk. 1 og 2 omhandlede krav eller pålæg, eller modarbejder han sin helbredelse ved tilsidesættelse af de givne forskrifter, kan direktoratet bestemme, at hans ret til erstatning helt eller delvis fortabes.

Stk. 2 ændres til stk. 4.

Stk. 3 ændres til stk. 5.

Til § 53.

I § 53 ændres ordet „hustruen“ til „ægtefællen“.

Til § 56.

I stk. 1 udgår ordene: „forskrifterne i søloven af 1. april 1892 med senere ændrin-